

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ می ۲۰۲۰

چرا بیماران کرونائی زود به شفاخانه مراجعه نمی کنند؟؟

سه شنبه - ۱۶ ثور ۱۳۹۹ - کابل: امروز یک تن از سخنگویان وزارت صحت در دولت دست نشانده، حین انتقاد از مردم افغانستان حتا روشنفکران کشور، ادعا نمود که مشکل برخورد آن وزرات و شفاخانه های آن با بیماران در این است که با تأسف اکثر بیماران در آخرین ساعات حیات مریض حتا یک ساعت قبل از فوت بیمار، وی را به شفاخانه می رسانند و بدین سان شفاخانه نمی تواند به آنها کمک نماید.

در یادداشت امروز بدون آن که بگویم این سخنگوی دروغ می گوید، فرض را بر آن قرار می دهم که سخنگوی راست می گوید، مگر سؤالی که باقی می ماند چرائی کار مردم و به گفته آن سخنگوی "حتا روشنفکران" است. در یادداشت امروز به اساس گفته های مستند همشهریان که شامل خوشاوندان، اقارب، دوستان و همسایگان می گردد، این چرائی را اندکی باز می نمایم:

۱- به مثابه نخستین عامل این برخورد سهل انگارانه بیماران و خانواده های آنها می توان از نقش ریاکارانه و توأم با دروغ دولت دست نشانده در کل و وزارت صحت و ارگانهای موظف در این مورد را یادآوری نمود. اطلاع رسانی به صورت قطره چکانی و ازدیاد روزانه بین ۵ الی ده بیمار در ۲۰ روز اول حمله وپروس کرونا برای مردم ما، به نحوی باعث گردید تا عوام وخواص جامعه که منابع تغذیه فکری آنها ارگانهای دولتی اند، این ویروس را جدی نگرفته، با بی اعتنائی حتا با تحقیر و ریشخند ساختن به آن برخورد نمایند. شاهد و گواه اساسی ما در این ادعا، ساختن صد ها فکاهی مبتدل و حتا آهنگهای مبتدل تر از آن در مورد کرونا می باشد.

۲- تمام آنهایی که تا کنون به مراکز صحتی تشخیص کرونا در همین شهر کابل که نام پایتخت را یدک به دنبال خود می کشد، مراجعه نموده اند بار ها شکایت نموده اند که در تمام این مراکز، برخورد افراد موظف در آن مراکز، به جای آن که کمک به بیمار باشد، سردوانی و به دنبال نخودسیاه فرستادن پایوازان بیماران می باشد. یعنی مرکز صحتی موظف به جای رسیدگی به بیمار و وی را تحت تدای گرفتن، در آغاز می کوشند با شیوه تقریباً امنیتی - استخباراتی خانواده، ظاهراً به بهانه تکمیل معلومات جهت جلوگیری از گسترش مرض، اما در واقعیت امر مریض و مریضدار را از مراجعه پشیمان ساختن، مورد استنطاق و بازجویی قرار دهند. این استنطاق در حالیست که کمترین کمکی به بیمار در جریان وقت صورت نمی گیرد.

۳- بعد از گذشتن افراد مراجعه کننده از نیفه سوزن هیأت استنطاق، از مریض خون و بقیه مواد لازم جهت تکمیل آزمایشات گرفته می شود. در چنین حالتی معروفترین مرکز تشخیص ویروس در شهر کابل که شفاخانه "افغان-جاپان" باشد، هر گاه مریض از وضع بهتری برخوردار باشد از وی خواسته می شود تا رسیدن نتایج آزمایشات به خانه برگردد و در آنجا شرایط "قرنطین" را مراعات نماید و هرگاه وضع مریض خراب و به گفته سخنگوی شفاخانه آخرین ساعات حیات باشد، بستری می گردد.

۴- شرایط بستری شدن هم همان است که به گفته یکی از همسایگان "خدا دشمنه نشان ندهد". در یک اتاق به جای قرنطین حد اقل با ۴ مریض بدحال دیگر در یک اتاق، آدم خوشبخت چانس این را می یابد که در هر ۴ ساعت برای ۱۰ الی ۱۵ دقیقه از ماشینی که به جای شش ها کار می کنند و هوا را به شش ها داخل و از آن خارج می سازند، استفاده نماید در غیر آن بیلر های اکسیجن از طریق بینی به شش ها اکسیجن پف می کند، بدون آن که کسی بدان بیندیشد که اکسیجن داخل شده در بدن، آنهم در شرایطی که شش ها فعالیت معمولی شان را که دخول و خروج هوا است انجام نمی دهند، باعث جمع شدن آب، تورم و مرگ بیمار می گردد. یعنی قبل از آن که کرونا بیمار را بکشد، حماقت پرسونل طب وی را به قتل می رساند.

۵- وقتی تعدادی از بیماران و پایواز های آنها از وضعیت بد تغذیه بیماران لب به شکایت می گشایند، پرسونل طبی به جای اصلاح کارشان، با پروئی پاسخ می دهند، "اینجه هوتل ۵ ستاره نیس"، "اینجه شفاخانه اس، انترکانتیننتال نیست"، آنها فراموش می کنند که اگر آنجا "هوتل پنج ستاره" نیست شکنجه گاه پلچرخی و یا کوره های آدم سوزی بوخنوالد و آشویتس المان نیز نیست.

هموطنان گرامی!

هرگاه حرف سخنگوی وزارت صحت دولت دست نشانده واقعاً راست باشد و بیماران در آخر وقت مراجعه نمایند، آنها به جای انتقاد از مردم، می باید کردار و عملکرد خود را بررسی نمایند و ببینند که نقص در کجاست و با اصلاح نقایص شان امکان کمک را مساعد بسازند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!